

fig meget rigtig, og jeg har af den Grund ikke kunnet tiltræde Flertallets Forslag om at vende tilbage til det ældre System. — Under Nr. 84 og 85 forslaaer et Flertal at negte Bevillingen til fast Ansettelse af nogle Lærere ved Randers, Aarhus og Horsens Latinskoler. Der er oplyst angaaende disse Skoler, at Tilgangen af Elever i de forløbne Aar har været ganske overordentlig stor, og at det har været nødvendigt at ansætte Tilmlærere og give ekstraordinær Undervisning paa anden Maade. Der er ikke Tvivl om, at da Arbejdet i Skolerne er steget, er det naturligt og berettiget, at man giver de paagjældende Lærere, hvad de virkelig kunne fortjene, nemlig en fast Stilling ved disse Skoler, saameget mere som det utvivlsomt let kan komme til at stille sig paa den Maade, at, forsaavidt man ikke giver dem det, kan man komme til at staa ligeoverfor det vanskelige Tilfælde, at Ingen vil paatage sig disse rent midlertidige Stillinger. At udstyde disse Spørgsmaal af Hensyn til Revisionen af Lønningsloven for de lærde Skoler, vilde jeg anse for meget uheldigt, og jeg kan derfor ikke Andet end paa det Bestemteste fraraade Flertallets Forslag om Regtelse af Bevillingen til disse faste Lærere ved de paagjældende Skoler. — Vndringsforslaget under Nr. 87 hænger sammen med det tidligere omtalte Vndringsforslag under Nr. 80, saa jeg behøver derfor ikke videre at omtale det.

Berg: Der er enkelte Vndringsforslag, som jeg skulde omtale med et Par Ord paa et Mindretals Begne. Der til hører imidlertid ikke Forslaget under Nr. 66, idet jeg antager, at det ærede Medlem fra Stege (Bosjen) eller et andet æret Medlem nærmere vil begrunde dette Forslag. Det er navnlig Vndringerne under Konto VI., Nr. 1—2—3—4, jeg skulde nævne. Der var bevilget paa denne Konto i indeværende Finantsaar 54,700 Kr., efterat vi i de senere Aar aarlig havde forhøjet af og til denne Konto med mindre Bølsb, naar vedkommende Minister havde oplyst Udvalget og derigjennem Thinget om, hvortil han agtede at bruge disse Forhøielser. Af dette Bølsb, 54,700 Kr., er imidlertid ved Dødsfald bortfaldet 3,500 Kr., saa at Kontoen, hvis vi bleve staaende paa indeværende Aars Bevilling, vilde være 51,200 Kr. Den høitærede Minister har forlangt 10,000 Kr. mere, altsaa 61,200 Kr.; men det Flertal, for hvilket den ærede Ordfører fører Ordet, har indsat ikke blot Ministerens 61,200 Kr., men endnu 1,500 Kr. mere, eller ialt 62,700 Kr. til Bevilling paa denne Konto. Altsaa en Bevilling, som for indeværende Aar staaer med 51,200 Kr., indstiller det ærede Flertal til en Forhøielse af 11,500 Kr. eller paa det Nærmeste 25 pCt. En saa enorm Forhøielse af denne Konto er ganske vist saare langt fra forekommet nogeninde i den Tid, jeg har kjendt denne Konto, og, det er jeg vis paa ikke nogeninde,

siden denne Konto blev oprettet. Det maa altsaa være særlige Grunde, der have talt for det ærede Flertals Vedkommende for en saa voldsom Forhøielse af Kontoen. Man har altid, naar der har været Tale om at bevilge Forhøielser, forud faaet Meddelelse om, efter hvilke Regler de bruges, og navnlig, hvad de første Underkonti angik, hvilke Personer det gjaldt; men efter den Udvikling, jeg hørte af den ærede Ordfører, skal denne Praxis ikke gjælde længere. Nu overlader man det villig til Ministerens eget Forgodtbefindende. Man vil ganske høre fra den tidligere Praxis og ind paa dette rent umiddelbare parlamentariske Tillidsforhold til den høitærede Minister, som jo ganske vist kan have sin Berettigelse, og i Særdeleshed naar man vil give det aarvis; saa vil jeg sige, at det kan have en Berettigelse. Mindretallet har ikke fundet fornøden Anledning til at følge det høitærede Flertal paa disse Veie. Vi ere meget villige til at gaa den samme Vej, som vi ere gaaede med Hensyn til denne Konto tidligere, nemlig at foretage rimelige midlertidige eller andre Forhøielser, efterom Forholdene ligge oplyste. — Hvad nu Forslaget under Nr. 59, livsvarige Hædersgaver til Profesfor Simonson og Genremaler Sonne, angaar, da skal jeg henvise til vore Bemærkninger i Betænkningen. Er det Dnsket, at to saadanne gamle Kunstnere skulle have en Understøttelse paa deres gamle Dage, kan der være særlig Grund til at indbefomme et saadant Dnske? Men vi have ikke kunnet følge det ærede Flertal, naar det har taget Initiativet til at føre disse to Kunstnere op paa Kontoen for livsvarige Hædersgaver, og vi have ikke kunnet skjønne, at dette stemmer med de Grunde, der have foranlediget Rigsdag og Regjering til i Forening at anlægge denne Konto, eller med de Principer for Bevilling paa denne Konto, man hidtil har fulgt. Det er forørigt kun et mere formelt Ordførerskab, jeg nu fører for disse Forslag, idet jeg forbeholder mig nærmere at udtale mig, efterhaanden som Debatten om disse Sager føres videre. — Dernæst kommer jeg til Vndringsforslagene under Nr. 60 og 61 om faste Understøttelser. Jeg hører nu, at, hvad jeg ikke ventede, Vndringsforslaget Nr. 60 skal afstemmes før Nr. 61. Dermed er Forslaget Nr. 61 imidlertid ikke udelukket; det er jo ikke afhængigt af Nr. 60, saavidt jeg forstaaer. Men da vi nu først skulle stemme over Forslaget Nr. 60, vil jeg bede dem, der ere enige i vor Betragtning angaaende disse Konti, om at stemme mod Nr. 60 for at samle Stemmerne om Nr. 61. Jeg skal foreløbig indfranke mig til at henvise til Betænkningen angaaende vort Forslag Nr. 61. Vi benegte ikke de omhandlede tvende Mænds Fortjeneste; men vi søle os overbeviste om, at der kan opføres en Række andre Historikere med lignende Krav, og at de ville være overordentlig vel hjulpsne med at faae det Tilbud, vi gjøre, fyldestgjort,